

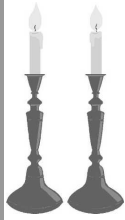
זמני השבת

כניסת שבת: 16:10

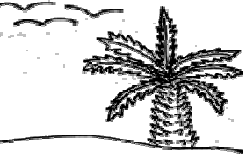
יציאת שבת: 17:18

זריחה: 06:03

הפטרה: "זהמלך דוד זקן"
(מלכים א', פרק א')

פתחה של אן עזון

ישיבת ההסדר
בית שאן

**ילד חדש
נולד לחדש**

לב אבות על בנים

**תפילה
כדרך חיים**

דרך מצוותך

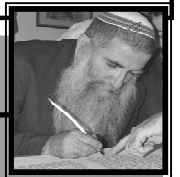
**צריך לנסות
להתמודד**

מאורות הישיבה

בשעה טובה, העלון חוזר להופיע, לאחר תקופה ארוכה של הפסקה עקב קשיים כספיים. נשמח ונודה למי שייתן חסות להוצאת העלון ולהקדישו לרפואת או לעילוי נשמת. לפרטים נא לפנות למזכירת הישיבה - שרה בטל': 0542666104

"על פני כל אחיו נפל"

הרב שלמה שושן ראש-הישיבה

התורה את מיתתו של ישמעאל למיתתו של אברהם? כאן למדה אותנו התורה דבר חשוב מאוד, שלצערנו הרב, הרבה טועים בו וחושבים שישמעאל וצאצאיו, שווים, חס ושלום, ליצחק וצאצאיו שהרי שניהם בניו של אברהם, ועד כדי כך טועים שמכנים את צאצאיו של ישמעאל "בני דודינו". מתוך כך מגיעות מסקנות הרסניות שכביכול יש איזה שוויון בזכויות של עם ישראל על הארץ ועל מקום המקדש וכדו', "לזכויות" של צאצאי ישמעאל. ראשית הקב"ה כבר הורה לאברהם אבינו באופן חד משמעי, שכל מה שתאמר לו שרה בעניין זה עליו לשמוע בקולה דהיינו במה שאמרה - "גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא

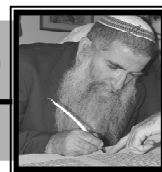
**"טועים
שמכנים את
צאצאיו של
ישמעאל
'בני דודינו'"**

בפרשתנו כרוכים יחד סיומו של הדור הראשון לאומה הישראלית - דורו של אברהם, ותחילתו של הדור השני - דורו של יצחק. שרה אמנו מתה ונקברה במערת המכפלה, ובכך מקבעת את הקשר הנצחי של עם ישראל לארץ ישראל, בכך מתקיים בה "צדיקים במיתתם קרויים חיים" שבמיתתה ובכל ימי היותה קבורה במערת המכפלה - היא מבררת לכל מי שצריך בירור, את בעלותנו המוחלטת והנצחית על ארץ ישראל שמערת המכפלה מסמלת אותה. מיד לאחר מיתת שרה, אברהם אבינו עוסק במציאת אשה צדיקה המתאימה ליצחק בנו, כדי להבטיח את המשך הדור הבא של האומה. לכל שאר בניו נותן אברהם מתנות, אך אין לו שום עניין בבחירת בנות הזוג שלהם או בזרעם, והוא משלח מעל פניו למקומות אחרים.

לאחר שאברהם שמח בזיווגו של יצחק הוא מסיים את חלקו בבניית האומה בעוה"ז, ונפטר כשהוא בן 175 שנה. במותו של אברהם, יצחק הוא בן 75 שנה וישמעאל בן 88 שנה. והנה מיד עם מותו של אברהם, התורה מספרת לנו, ממש בסמוך, על מותו של ישמעאל כשהוא בן 137 שנה, והדבר מתמיה הרי ישמעאל חי עוד 49 שנים אחרי מותו של אברהם ומדוע סמכה

“על פני כל אחיו נפל”

הרב שלמה שושן ראש-הישיבה

לאור הדברים הנ"ל נבין היטב מדוע נסמכה מיתתו של ישמעאל למיתתו של אברהם אבינו, אעפ"י שחי עוד שנים רבות אחריו. כל הזכויות שיש לישמעאל אינם מצד עצמו אלא מצד היותו בנו של אברהם אבינו וכל עוד היה אברהם חי, צדקותו החייתה גם את ישמעאל. אולם משמת אברהם, אעפ"י שישמעאל היה עדיין חי, חייו אלו מכאן ואילך הם חיים ריקים וחומריים בלבד, ללא כל משמעות לדורות הבאים, האמורים לתקן עולם במלכות שדי. על כגון זה אמרו חז"ל: "רשעים בחייהם קרויים מתים" ולכן אין מה לתאר יותר את יתר 49 השנים שנשאר לישמעאל, כיוון שהם חסרי משמעות עם מותו של אברהם, ולכן מיד מתוארת מיתתו.

לעומת זאת תולדות חייו של יצחק מתחילים להיות מפורטים דווקא אחרי מותו של אברהם, כיוון שחייו הם ההמשך של אברהם ויצחק בונה את חלקו בבניין האומה עפ"י מידותיו והנהגתו המיוחדת.

ישמעאל נולד לאברהם כשאברהם נקרא עדיין אברם ללא האות ה' שהיא חלק משם ה' המתגלה

באברהם לאחר שכרת ברית בגופו ע"י ברית המילה. יצחק נולד מאברהם, כשאברהם כבר הפך להיות תמים בגופו ובשמו.

גם אמו של יצחק זכתה באות ה' משם ה' - כששמה הוחלף משרי לשרה, קודם שנולד יצחק.

יצחק הוא עולה תמימה שסגולת הבריאה ממשיכה דרכו, ובו מתגלה שם ה' בשלמות מאביו ומאמו כך שיוכל להמשיכו ליעקב אבינו ובניו.

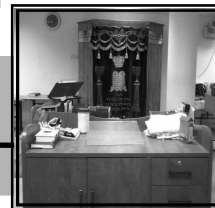
עם כל הרצון הטוב והנכון לכבד את הגויים, צריך להיזהר לא לגלוש בלבול וחוסר הבחנה, שמביאים להשוואה מוטעית בין ישראל לישמעאל או לשאר האומות. סגולת הבריאה עוברת מאדם הראשון לנח וממנו לאברהם אבינו, ומשם ממשיכה ליצחק וליעקב ולבניו.

ארץ הסגולה שייכת לעם הסגולה ומי שאינו מבחין ואינו מאמין בסגולת עם ישראל וייעודו, רחוק גם מהבנת סגולת הארץ וייחודה ושייכותה הבלעדית לעם ישראל - עם הסגולה.

שבת שלום!

מאורות הישיבה

יוסף דב ישעיהו רטיג אבדך בישיבה

ניסיון או התמודדות?

ישנה תפיסה רווחת ש"עולם הזה מלא ניסיונות" ויש שמדגישים שבמיוחד בדורנו, כאשר פיתויים ושלל גירויים אורבים לאדם ומסתתרים בכל פינה (ואף גלויים בלי שום בושה) - עד כדי כך שמסוכן לצאת מהבית, והאדם צריך לשמור נפשו ולהישאר צמוד ל"ידי אמות של הלכה". החרדים לדבר ה', יוצאים מביתם כמה שפחות ובוודאי שלא יכניסו דברים העלולים לסכן אותם לתוך ביתם (כמו טלוויזיה, אינטרנט, סמארטפון וכדומה).

אך תמוה מאוד, איך ישנו ציבור החובש לראשו כיפה, וכן יוצא אל הרחוב, וכן מכניס אינטרנט (כשר) לתוך ביתו ומשלב בחייו אמצעים מודרניים מהמצאות הדור.

איך הם לא מפחדים להיכנס לניסיון? מי ערב להם שלא ייפלו למקומות הנמוכים ש"מזמינים" אותם אליהם? הרי הם "סומכים על הנס" אם הם חושבים שיצליחו באמת לראות רק את החלק הטוב והמועיל ולצאת ללא פגע!

הרי אנו אומרים כל יום בתפילה: "ואל תביאנו לא לידי חטא... ולא לידי ניסיון", אז איך האדם מרשה להכניס את עצמו לכמה עשרות "ניסיונות" בכל יום?

ראשית נברר מהו המושג "ניסיון" שאנו מתפללים לא להגיע אליו. הרב קוק, בפירושו על התפילה (ספר "עולת ראייה"), אומר כך: "יש שהאדם כבר כבש לו את דרכו בחיים.. העמיד כבר את נקודת רצונו להשכיל ולהיטיב. [האדם עבד ונבנה לעצמו כבר מטרות מתאימות, אמצעים וכלים. הוא יודע מה רוצה לעשות בחיים. וכך הוא מסתדר במקומות הצפויים על פי התכנון וההכנה שעבר]. אך לפעמים פתאום הוא מוצא עצמו במצב חדש, בסביבה חדשה, נשטף מזרמים חדשים המתייצבים לעומתו, מה שלא עלה כלל על ליבו שיבוא כנגדו. זהו תוכן הניסיון, שצריכים אז להתאזר בגבורה חדשה, להיות נשאר עומד בקדושתו. וזאת היא הבקשה שאנו מבקשים, שלא יביאנו ה' לידי ניסיון, שלא תבוא לידינו הפתעה חדשה באורחות חייו, שלא יהיה לנו

זמן ואפשרות להסתגל אליה ולכבוש לנו את מסילתה...".

להיכנס לתחום שאנו לא מכירים, שעלול לסכן את מצבנו הרוחני - לא זה המושג "ניסיון". על פי דברי הרב קוק, מה שמאפיין מצב הנחשב "ניסיון" הוא גורם ההפתעה, אי-ההכנה למשהו חדש. לעומת זאת, אדם שניגש למשהו פעם ראשונה, גם אם הדבר עלול להיות מסוכן, אלא שהאדם הכין את עצמו לקראת מצב כזה - הרי שאינו בגדר "ניסיון". אני הייתי קורא לזה בשם חיובי יותר - "התמודדות".

לסיכום, חשוב בעבודת ה' להבחין בין שני המושגים: "ניסיון" לעומת "התמודדות".

ניסיון, הוא כניסת האדם למצב חדש שאין לו את הכלים המתאימים להחליט כיצד להתנהג במצב זה, אין לו שיקול דעת נכון ומוכן מראש. זה כמו לתת סמארטפון (פלאפון מתקדם, עם כל האפשרויות) לילד או אפילו למבוגר שלא התחנך "איך להשתמש כראוי באמצעים המודרניים שמזמן לנו הדור?".

חשוב מאוד שרבנים, אנשי חינוך והורים יעבירו שיעורים כאלו לעצמם ולילדיהם. לסוגיה חשובה זו מתייחסת התורה בתשומת לב, וגם בית המדרש בישיבה מקדיש זמן רב לעיסוק בנושאי הדור העכשווי.

ע"י הכנה, חינוך, וקבלת כלים המתאימים לזמנינו, האדם יותר בנוי, רצונו מעצמו ומחיו ברור לו. יציאה אל הרחוב, טלוויזיה, אינטרנט וכדומה הם כבר לא בגדר ניסיון אלא בגדר התמודדות.

המצציאות אינה שווה לכולם, כל אדם לפי מדרגתו. אל לנו לשפוט את עצמנו על פי אדם אחר. יכולה להיות סיטואציה מסוימת שלאדם א' היא תהיה בגדר ניסיון ועליו להתרחק ממנה, כאשר לאדם ב' היא תהיה התמודדות והזדמנות לתוספת מדרגה וקדושה בעבודת ה' שלו. הדברים אינם פשוטים כמו שאתה קורא פה בדף, מדובר בתהליך, בחוויה של התחנכות ובנייה מחודשת, כל תקופה מדרגה נוספת. לפני כל מצב שאתה יוזם ועומד להכניס את עצמך אליו, עליך לשאול עצמך את השאלה הנוקבת ביותר: האם אני מכניס את עצמי לניסיון, למקום חדש ומפתיע ללא הכנה מספקת, או האם אני מוכן להתמודד?

לב אבות על בנים

הרב אלישע ינון

דרך מצוותך

הרב איתמר שמאי

מצוות התפילה

הגמרא במסכת ברכות מביאה מחלוקת מה מקור החיוב להתפלל. רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום. לדעת ר' יוסי אברהם תיקן תפילת שחרית, יצחק תיקן תפילת מנחה ויעקב תפילת ערבית. ר' יוסי לומד מהפסוק בפרשה 'ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב'. לדברי ר' יוסי מקור החיוב להתפלל מתחיל מהאבות ולא כמו כל המצוות שצטוו עליהם בהר סיני. מכיון שהאבות הם ההתחלה של עם ישראל כבר מהשורש הם מתקנים תפילה. התפילה היא הקשר בין הבורא לברואיו, וקשר זה מתחיל לפני הכל. התפילה מלמדת את האדם שהוא תלוי בקב"ה. בתפילה האדם נדרש להכיר שכל תחומי החיים הרפואה, הפרנסה, הגאולה וכדו' תלויים בקב"ה. האבות מתקנים תפילות בשלוש זמנים במהלך היום כדי ללמד אותנו שבכל שלב שהאדם עובר במהלך היום הוא יוצר קשר עם הקב"ה. לכל זמן יש משמעות מיוחדת ומטרה שונה. נתמקד בתפילת המנחה אותה מתקן יצחק ועליה אמרו חז"ל 'לעולם יהא אדם זהיר בתפילת המנחה, שהרי אליה לא נענה אלא בתפילת המנחה'. יצחק מתקן את תפילת המנחה בצהרי היום, בשיא הפעילות של האדם. דווקא בשיא העוצמה של האדם אנחנו מכירים שכל הכוח שלנו הוא מרבש"ע. התפילה חושפת את האדם להכיר שיש לעולם משמעות של נצח, שהדברים שהוא רואה בעולם זה לא הכל אלא לכל דבר בעולם הזה יש שורש נצחי בעולם העליון. החיים לא נגמרים בדברים שאני רואה כאן ועכשיו אלא יש שורש אלוהי ששורר את הכל. דרך התפילה אנחנו מקלפים את קליפת הגאווה שלנו ומצליחים לפגוש את התוכן הפנימי שבכל דבר. התפילה מאחדת את כל העולם סביב שורש החיים. כל חלק מחלקי החיים והזמן נכלל בתפילה. למשל שני סוחרים בגדים המתפללים באותו בית כנסת ושניהם מתפללים על פרנסתם, במבט חומרי תפילותיהם סותרות שהרי כשאחד מרוויח השני מפסיד אבל במבט פנימי רואים שיש שורש אלוהי שמאחד הכל והקב"ה נותן לכל בריה את מחסורה.

חז"ל אומרים שתפילה נקראת עבודה שלב. העבודה היא שייכות מוחלטת של האדם אל הבורא. הרשע בהגדה של פסח קובל דווקא על העבודה, על שלילת החירות שלא משאירה פינה בעולם שאין לה חיבור עם הקב"ה, ואנו משיבים שחיבור החיים אל הקב"ה זו חירותנו ובזה נעסוק בע"ה בפעם הבאה.

חידודין חידודין

1. אחותו המבולבלת, טמנה אנשים, ביתו הקטנה, הטמינה פסלים. (יש למצוא את הדמות המסתתרת ולהסביר כל משפט)	4. מדוע לפרשה שבה שרה אימנו נפטרה קוראים בשם "חיי שרה"? (רמז - העיקרון כתוב במאמר של ראש הישיבה)
2. מי נפגש עם הלבן שבעין?	בין הפותרים נכונה יוגרל פרס בשחרית ופרס בין הערביים
3. אני לא צבע, אני רמאי. מי אני?!	התשובות במהופך בדף האחרון

לאחר שדברנו שבת שעברה על הזהירות שצריכים ההורים בדחף שלהם לחפש שבנם יהיה דומה להם באופן מהותי מצד מעשיו. אנו נדבר על השלב הבא. לאחר שאברהם אבינו מציע את ההצעה שכן ביתו (אליעזר עבדו) הוא ירש אותו, שגם הוא קרוי בן מצד המעשים. הקב"ה עונה לו: בראשית פרק טו

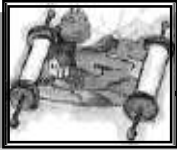
(ד) וְהָיָה דְבַר יְקָ וְיָק אֵלָיו לְאָמֹר לֹא יִרְשֶׁךָ זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּיךָ הוּא יִרְשֶׁךָ:

(ה) וַיֵּצֵא אֱתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הַשְּׂמִימָה וְסָפֵר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זְרַעְךָ: לא הדמיון החיצוני הוא ביטוי להמשך של הבן, אלא משהו פנימי – אשר יצא ממעיך. ההמשכיות היא יותר עמוקה מדמיון של מעשים. אך בשביל שהורים יבינו זאת, ויאחזו בדרך חשיבה זו הם צריכים לצאת מהטבע הנורמאלי של הורים, ולהאמין, ולחיות בדרך של הקשבה פנימית לעצמם, וממילא, להקשיב אל ליבו של הילד פנימה. לכן אברהם היה צריך כדי להבין את דבר ה' לצאת החוצה. צריך להסתכל לנוכבים, צריך לצאת מהדרך הרגילה של התפתחות האדם, שהרי אם אנו מחפשים דמיון מעשי. הרי שהבן יחכה בדיוק את מעשיך. לכן דברים שאתה פגמת, או לא השלמת לא יתקנו לעולם, שהרי בינך יתנהג בדיוק כמוך. כדי ליצור עתיד טוב יותר, כדי שהבן ישלים את מה שאביו לא השלים, כדי שהעולם יוכל לעלות קומה ולא להישאר במקום, חייב אברהם להבין שבדרך הטבע שלו, ושל כל הורה בעולם שיהיה החשיבה של ה' הדורשת שהבן יהיה דומה פנימית ולא חיצונית היא דורשת מההורים לצאת מהאיצטגננות שלהם. מהחשיבה התקועה שרק דרך אחת למימוש הטוב בעולם – הדרך שלהם. הכוכבים הם ביטוי לעתיד, לחלום שלא התממש. יש לך אברהם בתוך אמונתך המון רעיונות וחלומות שעוד לא מומשו. והם ימומשו רק בעתיד דרך הילדים שלך, והילדים של הילדים שלך, וכן הלאה.

אכן, אברהם צריך להאמין שלא הדרך החיצונית בלבד יוצרת את היהדות כאומה. מאז אברהם אבינו התחדשו ביהדות המון דרכים, שהביאו גם לשינוי בעולם המעשים. יצחק – דרך אחרת, יעקב דרך נוספת, משה חידש את התורה שבכתב, יהושע העצים את התורה שבע"פ, זקנים נביאים וכנסת הגדולה הוסיפו עולמות שלמים בתוככי עולם היהדות שלא היו לפניהם. חנוכה, פורים. הרמב"ם יצר עולם ומלואו, וכן שאר הראשונים. הוסיפו וצימצמו דברים. הופעת תורת הסוד הוסיפה וגילתה עולמות עמוקים ביהדות. בשביל זה צריך להבין שהילד שלי עובד את ה' כי הוא נולד עם לב טוב, ולא כי הוא חייב להיות דומה לאביו.

נשמח לקבל כל סוג של פנייה במייל המערכת -

בכתובת: p.s.ganeden@gmail.com
 ובאתר הישיבה: www.yhbs.022.co.il
 *המעוניינים לקבל את העלון לאימייל נא לפנות אלינו דרך המייל של העלון

עט דרק ארץ

מערת המכפלה

יפה תלמוד תורה

לימוד הורים וילדים על הפרשה

פעם בא שר של דמשק לחברון, תיבנה ותכונן במהרה בימינו אמן. והלך למערת אבותינו, עליהם השלום. ראה חלון למעלה במערה, נתן ראשו בתוך החלון לראות האבות ונפל הסיף מחגורתו למטה. וסיף זה היה שווה ממון הרבה. ציווה השר לאנשיו שירדו למערה להביא הסיף שלו. ירדו למערה כמו שלושים איש ומתו.

משראה כך, שלח אחר השמש של המערה, והוא גוי, ואמר לו: "שמש אתה ויודע ענייני המערה, לכך דורש אני ממך שתוציא לי את הסיף שלי". אמר לו השמש: "קרא ליהודים והם מוציאים לך את הסיף!" והוא רצה להמית על-ידי כך את היהודים, אלא שהקדוש ברוך הוא בטובו הגדול עשה להם ביום ההוא נסים ונפלאות.

שלח השר אחר כל החכמים של חברון ואמר להם: "הוציאו לי הסיף שלי!" מה עשה הרב של חברון? - היה שמש בעיר, זקן ועני. אמר לו הרב "רד והבא את הסיף של השר!" אמר לו השמש: "מפחד אני לירד למערה". אמר לו: "אל תפחד, לך טובול והחלף שמלותיך ורד. אני ערב אותך!" הלך השמש היהודי ועשה כמו שאמר לו הרב. קשרוהו בחבל והורידוהו לעיני השר ולעיני אנשיו, וכל היהודים עומדים ורואים. ירד השמש למערה ובידו נר של שעווה. ראה את אברהם ושרה יושבים. אמר לו אברהם: "למה ירדת? יי אמר לו השמש: "אדוני! גלוי וידוע לפניך כל המעשה..." ונפל ונשק ידיו ורגליו. אמר לו אברהם אבינו, עליו השלום: "קודם כל קח האנשים האלה והוציאים". הלך וקשרם אחד אחד בחבל, ומשכום והעלום לחוץ. אחר-כך הלך השמש אצל אברהם אבינו ואמר לו: "אימתי יבוא משיח צדקנו?" השיב לו: "אל תשאל שאלה זאת! אין אנו רשאים לגלות..."

עוד אמר לו אברהם אבינו להשמש: "רוצה אני לגלות לך דבר. ואם לא תספר-וסיפוי לך על ימך עוד ארבעים שנה, וגם תוליד בן בזאת השנה, אחר אשר לא היה לך עד עתה, ואם תספר מה שדיברתי עמך - מיד אתה מת!" שמע השמש דברי אברהם אבינו, נשק ידיו ויצא מן המערה. משיצא הלך אצל הרב, אמר לו הרב: "יודע אני שדיבר עמך אברהם אבינו, עליו השלום!" השיב לו השמש: "לא דיבר עמי מאומה!"-אמר הרב: "לא דיבר עמך! אל תכחד ממני דבר!" השיב לו השמש: "איני רשאי לגלות לך דבר פן אמות עכשיו". - אמר לו הרב: "ימך הגיעו לשמונים שנה ועדין רוצה אתה לחיות!" סיפר לו המעשה ומיד מת.

(ספר חברון 'כסף צרוף' לר' יוסף בכ"ר יוסף)

שבת פרשת חיי שרה קרויה גם "שבת חברון". מדוע?
בפרשתנו אברהם אבינו **קונה** את מערת המכפלה מידי עפרון החתי: "וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֶפְרָן, אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר בְּאָזְנֵי בְנֵי-חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף, עֹבֵר לְסַחֵר." (במונחים של היום כ- 2,500,000 שקל - עפ"י ההיסטוריון גרשון בר כוכבא).

מדוע היה צריך אברהם אבינו לקנות את המערה, והרי הקב"ה הבטיח לו את כל ארץ כנען. ועוד, עפרון החתי רצה לתת לאברהם את המערה בחינם: "לֹא-אֶדְנִי שָׁמְעֵנִי--הַשְּׂדֵה נְתַתִּי לָךְ, וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ; לְעֵינַי בְּנֵי-עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ, קִבֹּר מְתָךְ."

אז למה היה לאברהם כל כך חשוב דווקא **לקנות** את המערה?
מדרש בראשית רבה פרשת וישלח: "אמר רבי יודן ב"ר סימון זה אחד מג' מקומות שאין אומות העולם יכולין להונות את ישראל לומר גזולים הם בידכם. ואלו הן מערת המכפלה, בית המקדש וקבורתו של יוסף. מערת המכפלה דכתיב (בראשית כ"ג) וישמע אברהם אל עפרון וישקול אברהם לעפרון."

זה מדהים לראות איך הדברים שאנו קוראים עליהם בתורה (ובמדרש) רלוונטיים לימינו אנו. גם כיום ישנם אנשים מאומות העולם המנסים לטעון שהמקומות הקדושים ליהדות בכלל שייכים להם. אברהם אבינו כבר אז מבין את חשיבותה של מערת המכפלה, מקום המחבר באופן פיזי ורוחני את עם ישראל לעברו. ולכן הוא לא מוכן לתת איזה שהיא לגיטימציה לעמים אחרים לטעון זכויות על המערה. בכך שהוא קונה את המערה "**בכסף מלא**" ללא שום טובות ולעיני עדים: "לְאֶבְרָהָם לְמִקְנָה, לְעֵינַי בְּנֵי-חַת..." רק אז יכול אברהם להתפנות לקבורת שרה אמנו: "וַיִּצְחָרְכֶּן קִבְרֵ אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ..."

יהי רצון שנזכה להבין את חשיבותן האמיתית של המקומות הקדושים - לעם ישראל.

פירוש "וּקְבְרוּ אוֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׂמָעֵאל בְּנוֹ" (כה, ט) - מִכָּאן עֲשֵׂה יִשְׂמָעֵאל תְּשׁוּבָה, וְהוֹלִיךְ אֶת יִצְחָק לְפָנָיו, וְהִיא עֵיפָה טוֹבָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּאִרְחָהּ. (רע"ט pe)

ע"פ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"
 בני עמר פיצוחים - מרכז השווקים < בית הפיתה בהנהלת יוני וג'ורג' כהן < משה אהרוני מ"תפארת רם"
 - חנות לספרי קודש ותשמישי קדושה < נגריית שרון - בהנהלת איציק ויגאל זאדה < מוסך הגלבוע
 בהנהלת דודו אסולין, פארק הצבאים < פעוטון קטקטים - בהנהלת מרסדס דוד, שיכון ג' <
 הכול לבניין - פרץ. חומרי בניין, חשמל ואינסטלציה, הובלות במנוף, מחלקת כלי בית ומתנות, בית
 הקרמיקה 050-7363444 , 04-6060074